

Els extrems, diuen, acaben per tocar-se. La mar i la muntanya –l'alta muntanya especialment– són dos medis que pateixen una patologia similar. I enguany, l'Any internacional de les muntanyes, aquestes constatacions han eixit a la llum. Mentre a la costa queden cada vegada menys espais lliures de ciment o les aigües i els ecosistemes marins es veuen greument afectats per accidents com el del Prestige, la muntanya comença a experimentar una dinàmica paral·lela, que no trigarà a presentar conseqüències ben funestes i irreversibles.

Vendre's al millor postor

A muntanya, per la naturalesa del seu terreny, aquesta tragèdia cobra greuges comparatius. D'una vall a l'altra, el malanomenat desenvolupament –una mena de gallina dels ous d'or que algun dia deixarà de ser-ho– pot disparar el preu del sòl, col·lapsar les vies d'accés i obrir les portes a una riquesa de diner fàcil i ràpid. O bé, tot al contrari, deixar morir en l'oblit tot allò que no toca amb la seua vareta màgica i arraconar o interpretar com a terra de pas espais d'una notable riquesa natural i cultural. A aquestes zones oblidades, se'ls presenta, ara, una segona oportunitat.

Malauradament, moltes valls ja no tenen solució. La Vall d'Aran està sobresaturada, sota l'etiqueta oficialista que dona, a l'hivern –i de moment, fins que se'n canse–, la presència del monarca, i al darrere seu, un president del govern poc entès en l'art de l'esquí.

De la mateixa manera, a Andorra, hom pot creuar amb el Funicamp mig país per l'aire en pocs minuts, des d'Encamp fins a l'estació de Soldeu –el Tarter, travessant valls i indrets que eren solitaris fins a la posada en marxa d'aquest enginy. Fet i fet, l'alta muntanya s'està convertint en un gran parc temàtic on els perills i les inclemències meteorològiques queden innocentment reduïts a un rerefons de cartó pedra.

No obstant això, el veritable desenvolupament d'aquest medi no ha de ser, precisament, l'estacional. L'increment poblacional de la temporada alta és pura ficció. En aquest sentit, s'imposa una reflexió seriosa, la qual comporta la projecció d'iniciatives dinamitzadores estables; la mobilitat i les comunicacions per als usuaris diaris; o que els joves s'arrelen al territori mitjançant recursos professionals creïbles. En definitiva, cal que els habitants realitzen un plantejament intel·ligent, que s'estiguen de vendre la terra al millor postor.

EFEMERIDES

- 1 de desembre del 1959.** Un acord internacional fa, de l'Antàrtida, Zona No Nuclear i es renuncia al seu repartiment.
- 3 de desembre del 1992.** El superpetrolier Mar Egeo s'incendia al port de la Corunya.
- 7 de desembre del 1975.** L'exèrcit indonesi envaeix Timor Oriental, i s'inicia una guerra que dura vint-i-cinc anys.
- 10 de desembre del 1952.** El metge Albert Schweitzer rep el Premi Nobel de la pau per promoure la fraternitat entre les nacions.
- 22 de desembre del 1988.** Chico Mendes, líder ecologista dels treballadors del cautxú brasilers, de 44 anys, és assassinat a Xapurí, a l'estat d'Acre (Brasil).
- 31 de desembre del 1989.** Fi de la tirania de Ceausescu a Romania.

AQUEST MES...

- 1 de desembre.** Dia internacional de lluita contra la sida.
- 2 de desembre.** Dia internacional per l'abolició de l'esclavitud.
- 3 de desembre.** Dia internacional de les persones amb minusvalies.
- 4 de desembre.** Dia internacional del voluntariat.
- 7 de desembre.** Lliurament del Premi Nobel Alternatiu (The Right Livelihood Award) al Parlament suec.
- 10 de desembre.** Dia dels Drets Humans.
- 10 de desembre.** Dia internacional dels pobles indígenes.
- 14 de desembre.** Dia Internacional contra l'exclusió social.
- 22 de desembre.** Inici de l'hivern.
- 29 de desembre.** Dia internacional de la diversitat biològica.

EL TEMPS AMBIENTAL ÉS POSSIBLE GRÀCIES A:

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient

Assessor editorial: Jordi Bigues

Coordinació: Eliseu T. Climent

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Ramon Arribas, Jordi Bigues, Martí Boada, Xavier Campillo, Eliseu T. Climent, Jordi Garriga, Josep Sabater i Sònia Sánchez.